Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

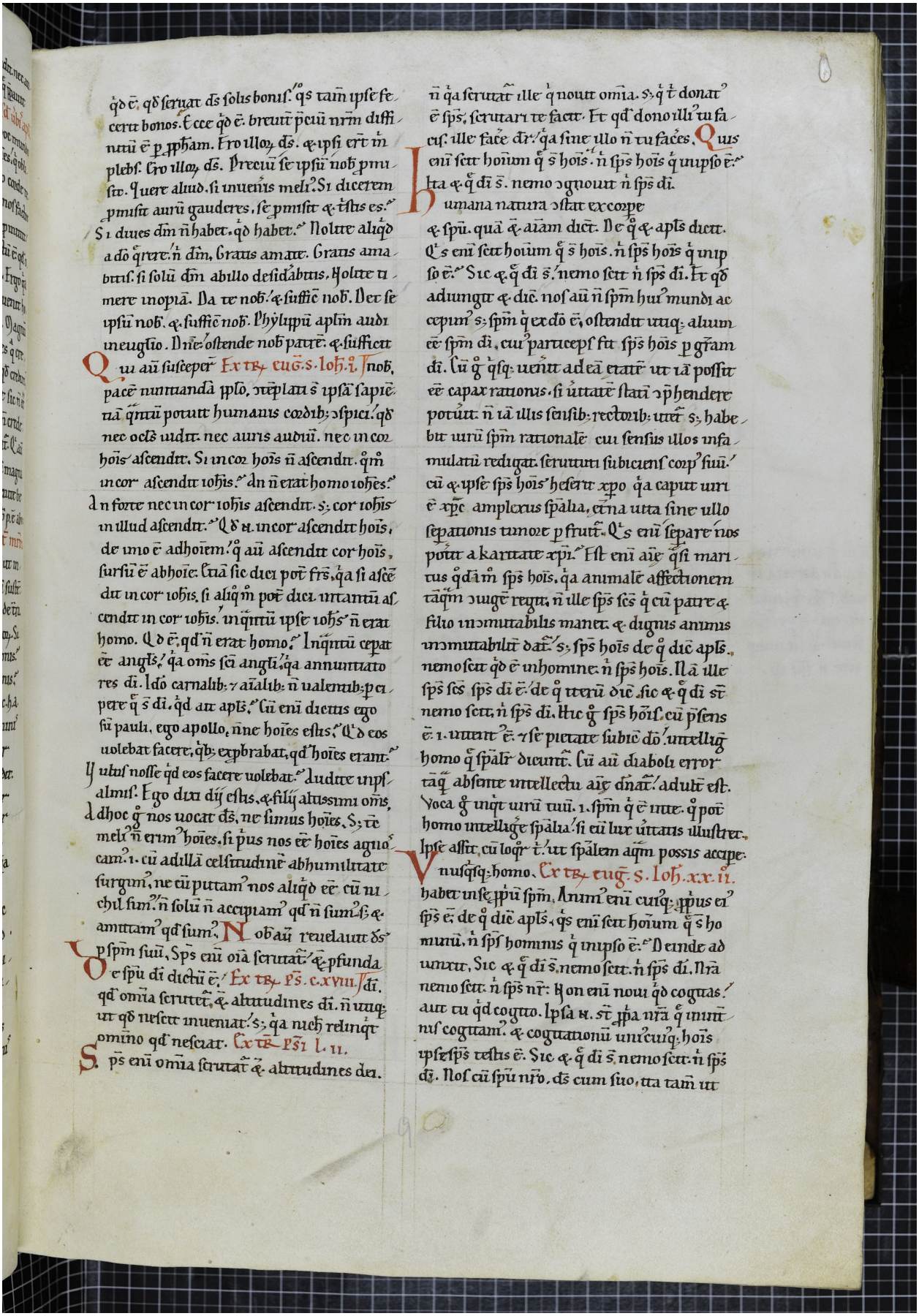

qd ē. qd scrutat ds solis bonis? qs tam ipse se
cerit bonos. Ecce qd ē. breuit pcui nrm diffi
nitū ē p ppham. Ero illoꝝ ds. & ipsi erit m
plebs. Ero illoꝝ ds. Precū se ipsū nob pmi
sit. Quere aliud. si inueris meli? Si diceretur
pmisit aurū gauderes, se pmisit & tlis es?
Si diues dm ñ habet. qd habet? Nolite aliqd
a dō qrere. n dm. Gratis amate. Gratis ama
bitis. si solū dm abillo desidabitis. Nolite ti
mere inopiā. Da te nob. & suffic nob. Det se
ipsū nob. & suffic nob. Phylippū aplm audi
ne euglio. Dnē ostende nob patrē. & sufficit
nob.

Qui aū suscepēr Ex tra eug. s. Ioh. i. pacē nuntiandā ipli. ntplari s ipsa sapiē
tia qmū potuit humanis cordib; ospici. qd
nec ocls uidit. nec auris audiū. nec in cor
hois ascendit. Si in cor hois ñ ascendit. qm
in cor ascendit iohis? An ñ erat homo iohes?
An forte nec in cor iohis ascendit. s; cor iohis
in illud ascendit? Qd ut in cor ascendit hois,
de uno ē adhoīem? q aū ascendit cor hois,
sursū ē abhoīe. Cuā sic dici potest frs, qa si asce
dit in cor iohis. si aliq m potest dici uitamū as
cendit in cor iohis. in qntū ipse iohs ñ erat
homo. Qd ē. qd ñ erat homo? In qntū cepit
ē angls, qa oms sū angli, qa annuntiato
res di. Idō carnalib; & aīalib; ñ ualebat; p ci
pere q s di. qd aut apls? Cū enī dicitis ego
sū pauli, ego apollo, nne hoīes estis? Qd eos
uolebat facere, qb; exprobrabat, qd hoīes erant?
Vtinam nosset qd eos facere uolebat? Audite inpsalmis. Ego dixi dii estis, & filii altissimi oms,
Adhoc q nos uocat ds, ne simus hoīes, s; te
meli ñ erim? hoīes. si pus nos ē hoīes agnoscam. i. cū adilla celsitudine abhumilitate
surgim?, ne cū putam? nos aliqd ē cū nu
chil sim? ñ solū ñ accipiam? qd ñ sum? is, &
amittam? qd sum?

Nob aū reuelauit ds
p spm suū, Sps enī oia scrutat & pfunda
e spū di dictū ē. Ex tra ps. c. xviii. di.
qd omia scrutat & altitudines di. ñ uuq;
ut qd nescit inueniat. s; qa nich relinqt
omino qd nescat. Ex tra ps. l. ii.

Sps enī omia scrutat & altitudines dei.
ñ qa scrutat ille q nouit omia. s; q t donat
ē sps, scrutari te facit. Et qd dono illi tu fa
cis. ille facē dr. qa sine ullo ñ tu facēs.

Quis
enī scit hoium q s hois. n sps hois q uip so ē?
Ita & q di s. nemo cognouit n sps di.

Humana natura ostat ex corpe
& spū. qua & aiam dicit. De q & apls dicit.
Qis enī scit hoium q s hois. n sps hois q uip
so ē? Sic & q di s. nemo scit n sps di. Et qd
adiungit & dicē. nos aū ñ spm hui mundi ac
cepim? s; spm q ex dō ē, ostendit uuq; alium
ē spm di, cui participes fit sps hois p gram
di. Cū q qsq; uenit ad eā etatē ut iā possit
ē capax rationis, si uitatē statū ꝛ phendere
potuit. ñ iā illis sensib; rectorib; utē s; habe
bit uirū spm rationalē cui sensus ullos infa
mulatū rediget. seruituti subiciens corp suū.
cū & ipse sps hois heserit xpo qa caput uiri
ē xpc amplexus spālia, cōna utta sine ullo
separationis timore p fruit. Qis enī separe nos
potest a karitate xpi? Est enī aīe q si mari
tus qdā m sps hois. qa animalē affectionem
tāqm ꝛugē regit. ñ ille sps scs q cū patre &
filio inmutabilis manet. & dignus animus
inmutabilit dat? s; sps hois de q dicē apls.
nemo scit qd ē in homine. n sps hois. Ila ille
sps scs sps di ē. de q iterū dicē. sic & q di st
nemo scit. n sps di. Hic q sps hois. cū psens
ē. i. uitam ē. & se pietate subiē do. intelligē
homo q spālē dicunt. Cū aū diaboli error
tāq absente intellectu aīe dnat. adulte est.
Voca q uiqt uirū tuū. i. spm q ē inte. q potest
homo intelligē spālia. si eū lux uitatis illustret.
Ipse assit, cū loqr t. ut spālem aqm possis accipe.

Vnusqsq; homo. Ex tra eug. s. Ioh. xx. ii.
habet in se ppū spm. Anim enī cuiq; ppius est
sps ē. de q dicē apls, qs enī scit hoium q s ho
minū. n spis hominis q in ipso ē? Deinde ad
unitat. Sic & q di s. nemo scit. n sps di. Nra
nemo scit. n sps nr: Non enī noui qd cogitas.
aut tu qd cogito. Ipsa ut. st ppa nra q inim
nis cogitam? & cogitationū uniuuq; hois
ipse sps testis ē. Sic & q di s. nemo scit. n sps
di. Nos cū spū nro. ds cum suo, ita tam ut